

Rapport

Datum: 27 september 2006
Rapportnummer: 2006/334

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst, ondanks het door hem op 8 juni 2005 gedane verzoek om toezending van de correspondentie naar een ander adres, op 4 augustus 2005 een brief naar zijn eerder bekende adres heeft gestuurd. Voorts klaagt verzoeker erover dat de Visadienst niet inhoudelijk heeft gereageerd op zijn reactie op de brief van 4 augustus 2005 van die dienst.

Beoordeling

Ten aanzien van het verzoek om correspondentie tijdelijk op een ander adres te ontvangen.

Bevindingen

1. Verzoeker diende op 9 mei 2005 een verzoek in om advies over de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf aan zijn partner bij de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Omdat verzoeker voor zaken naar het buitenland moest, liet hij de Visadienst bij brief van 8 juni 2005 weten dat alle aan hem gerichte correspondentie vanaf die datum naar het adres van zijn zuster in Hilversum moest worden gestuurd. De ontvangst van deze brief werd door de Visadienst op 13 juni 2005 schriftelijk bevestigd.
2. Op 11 augustus 2005 vernam verzoeker van zijn zuster dat er een brief van de Visadienst was aangekomen op zijn adres. Volgens deze op 4 augustus 2005 gedateerde brief diende verzoeker binnen twee weken nadere informatie te verstrekken over zijn adviesaanvraag.
3. In zijn verzoekschrift van 11 september 2005 klaagt verzoeker erover dat de Visadienst deze zogeheten herstelverzuim brief naar een onjuist adres heeft verzonden.
4. In haar reactie op de klacht liet de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie weten dat de brief inderdaad was verzonden naar het adres van verzoeker, ofschoon hij had verzocht om tijdelijk zijn correspondentie op het adres van zijn zuster te ontvangen in verband met zijn verblijf in het buitenland. De minister achtte de klacht dan ook gegrond.
5. De minister van Buitenlandse Zaken verwees in zijn reactie van 18 december 2005 op de klacht naar de reactie van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

Beoordeling

6. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur moeten werken. Het impliceert dat een overheidsdienst een actueel adressenbestand moeten bijhouden van de mensen met wie zij correspondeert.

7. Zoals ook de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie in haar reactie heeft erkend, is de brief van 4 augustus 2005 naar het verkeerde adres gestuurd. De herstelverzuim brief was immers naar verzoekers adres gestuurd nadat hij de Visadienst had laten weten dat hij alle correspondentie op het adres van zijn zuster wilde ontvangen vanwege zijn verblijf in het buitenland. Door de herstelverzuim brief toch naar verzoekers eigen adres te sturen, handelde de minister in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Ten aanzien van het uit blijven van een reactie

Bevindingen

1. Op 12 augustus 2005 liet verzoeker de Visadienst per fax weten dat hij de brief van 4 augustus 2005 te laat had ontvangen omdat het naar het verkeerde adres was verzonden. Zijn zus zou de brief naar hem doorsturen, maar het zou ongeveer tien dagen duren voordat hij de brief in ontvangst kon nemen. Verder liet verzoeker de Visadienst weten dat hij niet direct aan het verzoek om nadere informatie kon voldoen. Het bedrijf waarover meer informatie werd verzocht, was die maand wegens vakantie gesloten. Daarbij kwam dat de Visadienst om originele documenten verzocht. Dit hield in dat verzoeker de gevraagde documenten niet per fax kon verzenden met als gevolg dat het nog eens tien dagen zou duren voordat hij de documenten kon opsturen.

2. Bij brief van 26 augustus 2005, verzonden op 1 september 2005, adviseerde de minister van Buitenlandse Zaken negatief op het verzoek van verzoeker. Volgens dit advies was verzoeker bij brief van 4 augustus 2005 in de gelegenheid gesteld om de ontbrekende gegevens en bescheiden uiterlijk twee weken na dagtekening te overleggen. Hoewel verzoeker op 11 augustus 2005 op deze brief had gereageerd, had hij niet alle gegevens en bescheiden verstrekt. Volgens de minister ontsloeg verzoekers verklaring dat hij naar het buitenland was in verband met het afhandelen van zaken hem niet van de verplichting de gevraagde gegevens en bescheiden binnen de in de brief van 4 augustus 2005 gestelde termijn over te leggen. Het ontbreken van de gevraagde gegevens achtte de minister dan ook niet verschoonbaar.

3. Op 11 september 2005 diende verzoeker hierover een klacht in bij de Nationale ombudsman. In zijn verzoekschrift voerde hij aan dat hij de Visadienst in zijn brief van 12 augustus 2005 had verzocht om een uitstel van twintig dagen om de gevraagde informatie te kunnen toesturen vanuit het buitenland. Zijn adviesaanvraag was echter

afgewezen zonder dat er op deze brief was gereageerd.

4. In de reactie op de klacht liet de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie weten dat niet apart was gereageerd op verzoekers brief van 12 augustus 2005, maar dat de Visadienst naar aanleiding van die brief wel had gewacht met het beslissen op verzoekers adviesaanvraag. Er was immers pas een advies uitgebracht nadat gebleken was dat de gevraagde stukken ook na ommekomst van twee weken na verzoekers brief van 12 augustus 2005 niet waren ontvangen. De minister liet in haar reactie tevens weten dat verzoeker in zijn brief had aangegeven meer tijd nodig te hebben, maar dat hij had nagelaten om een concrete termijn te noemen. Volgens de minister was het echter wel klantvriendelijker geweest wanneer separaat op de brief van verzoeker was gereageerd en wanneer hem daarbij was meegedeeld dat hij vanaf 12 augustus 2005 twee weken de tijd kreeg om de gevraagde stukken alsnog aan te leveren.

5. De minister van Buitenlandse Zaken verwees in zijn reactie op de klacht naar de reactie van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

6. In reactie op de informatie van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deelde verzoeker op 29 december 2005 onder meer mee dat hij in zijn brief van 12 augustus 2005 had aangegeven dat het verzenden van post tussen Nederland en de Nederlandse Antillen twintig dagen duurde. Daarna had verzoeker nog tijd nodig gehad om alle stukken vanuit Nederland te laten overkomen. Verzoeker had de herstelverzuim brief van 4 augustus 2005 op 22 augustus 2005 ontvangen. Op 5 september 2005 waren alle nog op te sturen stukken klaar voor verzending. Toen was de beslissing op de adviesaanvraag echter al genomen.

7. Blijkens informatie afkomstig van de infolijn van de Visadienst diende verzoeker op 4 oktober 2005 een nieuwe adviesaanvraag in ter verkrijging van een machtiging tot voorlopig verblijf ten behoeve van zijn partner.

Beoordeling

8. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit beginsel impliceert dat een bestuursorgaan binnen een lopende aanvraagprocedure geen onduidelijkheid mag laten bestaan over toepasselijke termijnen.

9. Op verzoekers klacht dat er niet afzonderlijk was gereageerd op zijn verzoek om uitstel van de gegeven herstelverzuim-termijn had de minister geantwoord dat, hoewel dat feitelijk juist is, zij naar aanleiding van die brief wel had gewacht met het nemen van een beslissing op de mvv-adviesaanvraag. Toen er twee weken na het verzoek van verzoeker van 12 augustus 2005 nog geen nadere stukken waren ontvangen, was er op de aanvraag beslist. De Nationale ombudsman maakt hieruit op dat de minister het verzoek om uitstel dat

binnen de door de minister geboden herstel verzuimtermijn was ingediend, heeft ingewilligd. Dit had de minister echter afzonderlijk moeten mededelen aan verzoeker. Op die manier was verzoeker op de hoogte geweest van de termijn waarbinnen hij de nadere stukken had kunnen indienen. Het standpunt van de minister dat verzoeker weliswaar had aangegeven meer tijd nodig te hebben om de gevraagde stukken te zenden, maar dat hij had nagelaten een concrete termijn te noemen, wordt niet gevolgd. Hoewel de brief van verzoeker op dit punt duidelijker had kunnen worden geformuleerd, hij had in zijn brief twee keer een termijn van tien dagen genoemd: tien dagen in verband met de verzending per post en tien dagen in verband met het verzamelen van de benodigde gegevens. Voorzover het de minister niet duidelijk was welke aanvullende termijnen verzoeker voor ogen had, had het op haar weg gelegen verzoeker hiernaar te vragen. De minister heeft dit nagelaten. Hierdoor was het verzoeker niet duidelijk welke (aanvullende) termijn de minister hanteerde bij het uitbrengen van het advies. Dit is in strijd met het beginsel van fair play.

De gedraging van de minister is dan ook niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst, is

gegrond ten aanzien van:

het verzoek om correspondentie tijdelijk op een ander adres te ontvangen, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid;

het uitblijven van de reactie van de Visadienst op het verzoek om uitstel op de geboden herstel verzuimtermijn, wegens schending van het beginsel van fair play.

Onderzoek

Op 11 september 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer P. te Moordrecht, met een klacht over een gedraging van de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Buitenlandse Zaken en de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie gezamenlijk, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werden de minister van Buitenlandse Zaken en de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie bij brieven van 13 oktober 2005 verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking

hebben.

Op 6 december 2005 werd verzoeker in de gelegenheid gesteld te reageren op de informatie van de ministers. Verzoeker maakte op 29 december 2005 van deze gelegenheid gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Buitenlandse Zaken berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie gaf aanleiding het verslag op één punt te wijzigen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen of aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

brief van verzoeker aan de Visadienst van 12 augustus 2005;

verzoekschrift van 11 september 2005;

reactie van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 14 november 2005;

reactie van de minister van Buitenlandse Zaken van 18 december 2005;

reactie van verzoeker van 29 december 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.